

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Győrött, 2018. május 23. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A társtettesként, jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének kísérlete miatt I.rendű vádlott neve és társa ellen indult büntetőügyben a Tatabányai Törvényszék 2018. február 12. napján kihirdetett 3.B.248/2017/29. számú ítéletét megváltoztatja.

A I.rendű vádlott neve I.r. és **II. r. vádlott neve** II.r. vádlott terhére társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének kísérleteként (Btk. 176.§ (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés, Btk. 10.§ (1) bekezdés, Btk. 13.§ (3) bekezdés) megállapított bűncselekményt társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének (Btk. 176.§ (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés) minősíti.

I.r. vádlottal szemben 10.000,- (tízezer) forint erejéig vagyonekobzást rendel el.

Az I.r. vádlott részére kiadni rendelt, a Komárom-Esztergom Megyei Rendőr-főkapitányság letéti számláján kezelt 298.037,- (kettőszázkilencvennyolcezer-harminchét) forintot a vagyonekobzás biztosítására is visszatartja.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztés büntetésekbe az első fokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítja.

I n d o k o l á s

A Tatabányai Törvényszék a 2018. február 12. napján kihirdetett 3.B.248/2017/29. számú ítéletében a I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott bűnösségét megállapította társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének kísérletében (Btk. 176.§ egy bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés, Btk. 10.§ (3) bekezdés, Btk. 13.§ (3) bekezdés). Ezért öt 7 (hét) év 6 (hat) hónap fegyházbüntetésre és 8 (nyolc) év közügyektől eltiltásra ítélte. A fegyházbüntetésre beszámítani rendelte a I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott által 2016. július 21. napjától előzetes fogvatartásban töltött időt.

II. r. vádlott neve II. rendű vádlott bűnösségét megállapította társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének kísérletében (Btk. 176.§ (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés, Btk. 10.§ (1) bekezdés, Btk. 13.§ (3) bekezdés). Ezért öt 5 év 6 hónap fegyházbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. A fegyházbüntetésbe beszámítani rendelte el a **II. r. vádlott neve** II. rendű vádlott által 2016. július 21. napjától előzetes fogvatartásban töltött időt. Megállapította, hogy a vádlottak legkorábban a fegyházbüntetés kétharmad részének letöltését követően bocsáthatók feltételes szabadságra. Rendelkezett a bűnjelek és a I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottól lefoglalt és letétként kezelt készpénz jogi sorsáról, valamint a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az ügyész jelentett be fellebbezést mindkét vádlott terhére a kiszabott büntetés súlyosítása végett. Az I. rendű vádlott és védője, valamint a II. rendű vádlott és védője téves

minősítés miatt és enyhítésért fellebbeztek.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.280/2017/5-I. számú átiratában az ügyész által bejelentett fellebbezést mindkét vádlott tekintetében fenntartotta, míg a védelmi fellebbezéseket alaptalannak tartotta. Rámutatott, hogy a törvényszék a büntetőeljárás szabályok betartásával folytatta le a bizonyítási eljárást. Kiemelte, hogy a vádirati tényállásban rögzítésre került, miszerint I.rendű vádlott 2016. július 21. napját megelőzően tanú 20 részére is adott, a fogyasztó által speednek tudott anyagból néhány alkalommal ellenérték nélkül, néhány alkalommal grammonként 3 ezer forintért. Ez a megállapítás az ítéleti tényállásban nem található meg. A bizonyítékok értékelése során az elsőfokú bíróság ugyanakkor rögzítette (ítélet 9. oldal második bekezdés), hogy tanú 20nak az első gyanúsított kihallgatása során tett vallomását fogadta el. A hivatkozott vallomás (nyomozati irat 477-484. oldal) azt tartalmazza, hogy tanú 20 az I. rendű vádlott vásárlója lett, tőle a vádbeli napig 8-9 alkalommal kapott, illetve a vásárolt speed-et, az utóbbi három alkalommal csak vásárolt tőle, de az előzőekben ingyen kapta meg az anyagot. A tanú előadta továbbá, hogy a kihallgatását megelőző héten vásárolt utoljára 1 gramm kábítószer I.rendű vádlott-tól. A hivatkozott vallomásrészletekre tekintettel a Be. 352.§ (1) bekezdés a) pontja alapján kiegészítendőnek tartotta az ügyész a tényállást azzal, hogy az I. rendű vádlott 2016. július 21. napját megelőzően tanú 20 részére legalább három esetben adott el kábítószer, még legalább öt alkalommal ellenérték nélkül adott át drogot.

Mellőzendők tartotta az ügyész az ítéleti tényállásból, a különösen jelentős mennyiségre történő utalást, mivel ilyen minősítő körülmény a kábítószer-kereskedelem törvényi tényállásánál nem került meghatározásra.

A nyomozati iratok között elfekvő vegyész-szakértői vélemény tartalma alapján kérte a tényállásban több helyen a feltalált kábítószer-mennyiségek, illetve tiszta hatóanyag-tartalmak meghatározásának javítását számítási hiba miatt.

Az ügyész álláspontja szerint az indítványozott korrekciókat követően az ítéleti tényállás megalapozottá válik és felülbírálatra alkalmas. Kifejtette, hogy a törvényszék indokolási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett, részletesen, logikai hibát nem vétve mutatta be azt a gondolati folyamatot, amely az ítéleti tényállás megállapításához vezetett. A törvényszék helyes következtetést vont le a vádlottak bűnösségére, azonban az általuk megvalósított kábítószer-kereskedelem bűncselekménye - az 1/2007. Büntető Jogegységi határozat IV/2-es pontja szerint - nem kísérlet, hanem befejezett. A terheltek a kábítószer-kereskedelem több részselekményét is megvalósították; a drogot beszerezték, szállították, tárolták, illetve I.r. vádlott konkrétan értékesített is tanú 20 részére. Ennek megfelelően a bűncselekmény elkövetési magatartása mindkét vádlott részéről maradéktalanul megvalósult.

Az ügyész a bűnösségi körülmények között súlyosítóként indítványozta feltüntetni, hogy mindkét vádlott fogyasztotta is a csekély mennyiség felső határát el nem érő mennyiségű kábítószer, mely miatt külön nem büntethetőek. Erre figyelemmel az I. és II.r. vádlottal szemben alkalmazott szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamának felemelését kérte. Rámutatott, hogy az I.r. vádlott által tanú 20nak eladott 3 gramm, grammonként 1.000 Ft; azaz 9.000 forint értékű kábítószerből származó bevétel vagyonelemekzés alá esik, ezért az I.r. vádlottal szemben ezen összeg erejéig a vagyoni intézkedést el kell rendelni.

I.r. vádlott meghatalmazott védője az átiratra tett észrevételében fenntartotta jogorvoslati kérelmét mind az eltérő minősítés, mind az enyhítés irányában. Elsődlegesen továbbra is a minősítés megváltoztatását kérte, mert álláspontja szerint nem bizonyított, miszerint az I.r. vádlott a kábítószer értékesítés céljából tartotta. Ezért a terhére csupán a Btk. 178.§ (1) bekezdés és (2) bekezdés b/ pont szerinti kábítószer birtoklása büntette állapítható meg. A kedvezőbb minősítés okán a büntetés jelentős enyhítését látta indokoltnak.

A megalapozatlanság körében rámutatott, hogy iratellenes a tényállás azon megállapítása, miszerint I.rendű vádlott egy elhunyt személy nevén lévő mobiltelefonon tartotta a kapcsolatot II.r. vádlottal a budapesti drogátvétel időpontjában, mivel a nyomozati iratok 779. oldalán írtak alapján ez a telefon az 1. Kft nevén volt, akivel az I.r. vádlott üzleti kapcsolatot tartott fenn. Erről a számról nem forgalmazott I.rendű vádlott neve telefonhívásokat a II.r. vádlottal. Az sem került alátámasztásra személyi vagy egyéb bizonyítékkal, hogy II.r. vádlottat azután engedték be csengetésre a budapesti

2. Clubba, hogy az I.r. vádlott jelezte az ott lévő ismeretlen személy felé a társa érkezését. Ezen megállapítások mellőzését kérte tehát a védő.

A bizonyítékok értékelése terén kifogásolta **A.A.** tanú azon terhelő nyilatkozatának fenntartás nélküli elfogadását, miszerint az I.r. vádlott általa tudottan értékesített drogot, többek között **B.B.** részére. Ugyanakkor indokolás nélkül elvetette az elsőfokú bíróság tanú 18 tanú vallomását, miszerint semmi nem utalt arra, hogy a II.r. vádlott által italos dobozokban hozott droghoz I.r. vádlottnak valami köze lett volna. Helytelenek azon következtetések, hogy tanú 12 megjelenése az I.r. vádlott mosodájában, vagy a tanú 20sal **C. településen** való találkozás a drog adásvétellel összefüggésben történt volna meg, mivel ezeket a megállapításokat semmilyen bizonyíték nem erősíti meg. Mindezek nyomán kizárólag azt lehet minden kétséget kizáróan I.r. vádlott terhére róni, hogy kábítószerrel tartott és fogyasztott, mely utóbbi tény maga is elismert. A kábítószer birtoklására vonatkozó akarategység megállapítását cáfolja az a tény, miszerint II.r. vádlott a D.településről hozott kábítószerrel olyan helyre tette, amit I.rendű vádlott nem láthatott, arról nem tudott. Amennyiben a tényállást az ítélet tábla megalapozottnak tartja, akkor is legfeljebb odáig mehet el, hogy a kábítószer megszerzésében felbujtóként mondja ki az I.r. terhelt bűnösségét.

A súlyosító körülményként felsorolt elszaporodottság a védő álláspontja szerint nem állapítható meg kriminál statisztikai adatok hiányában, ezért annak mellőzését kérte. A kábítószer fogyasztás sem értékelhető védenca terhére, hiszen a kereskedelmi típusú magatartás mellett ezért nem is büntethető, viszont a javára kell figyelembe venni, miszerint okirattal igazolta a 6 hónapos elterelésen való részvételt. További enyhítő körülményként kérte értékelni, hogy az I.r. vádlott hosszú ideje van előzetes eltartóztatásban, ennek következtében élettársi kapcsolata megszakadt, jól működő cége tönkrement. Életszemléletén már a BV. intézetben változtatott, tartósan kiemelkedő munkát végez.

A másodfokú bíróság *nyilvános ülésén* megjelent ügyész az átiratában foglaltakat változatlan formában fenntartotta és cáfolta a védelmi fellebbezés érvrendszerét.

Reagálva az I.r. vádlott védője által benyújtott beadványban foglaltakra, leszögezte, hogy az lényegében bizonyítékértékelés és indokolás körében írtakat támadja, nem pedig a 3-5. oldalon található tényállást.

Kétségtelen, hogy tanú 18 tanúvallomásának értékelése nem szerepel az elsőfokú ítélet indokolásában, ugyanakkor a bizonyítékértékelés iránya alapján ez pótolható és semmiképpen nem hatályon kívül helyező ok. Az indokolásban tett megállapítások részletes kritikája tekintetében rámutatott, hogy az ügy tárgyát képező cselekmény lényege, hogy kié a kábítószer, milyen mennyiségű és milyen hatóanyag tartalmú, illetve milyen célból szerezték be. Az összes többi „részletkérdés”. A fő kérdésekre vonatkozó ténybeli megállapításokat a bizonyítékok alátámasztották, az elsőfokú bíróság ezeket számba vette, összevetette és logikusan mérlegelte. A törvényszék tehát az indokolási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett, a törvényesen beszerzett bizonyítékok értékelése teljes és zárt logikai láncolatot alkot. A védelem minden törekvése a bizonyítékok újraértékelésére irányul, amely a másodfokú eljárásban nem lehetséges.

A törvényszék a tényállásból helyes következtetést vont le a vádlottak bűnösségére, a cselekmény minősítése kapcsán viszont rámutatott, hogy az befejezett alakzat, az átiratban kifejtettek szerint.

A büntetéskiszabási körülmények korrekcióra szorulnak, mivel befejezett bűncselekményről van szó, ezért nem lehet a kísérletet enyhítőként értékelni. Ugyanakkor nem hagyható figyelmen kívül, hogy mindkét vádlott szervezetéből kábítószer fogyasztás került kimutatásra. Ha csak ezért a bűncselekményért lehetnének büntethetők, akkor e szempontot is értékelni kellene, viszont a Btk. 178.§ (6) bekezdése alapján a jelentős mennyiségre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette mellett ezért már nem vonhatók felelősségre.

Enyhítő körülménynek tekintendő, hogy igazoltan elterelésen vettek részt.

Mindkét vádlott volt büntetve korábban kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmény miatt is, erre tekintettel pedig a középértékhez közelebbi vagy azt elérő büntetés kiszabása indokolt mindkettejükkel szemben, tehát az első fokon kiszabott büntetés súlyosítása feltétlenül indokolt.

A tényállás módosítása a kábítószer mennyiségek viszonylatában szükséges, illetve kiegészítendő azzal, miszerint I.r. vádlott 3 ízben, grammonként 3.000 forint értékben adott el speed port tanú 20 részére. Ezért 3x3.000 forint, azaz 9.000 forint vagyonelemek alkalmazása is indokolt az I.r. vádlottal szemben.

Egyebekben indítványozta az ügyész az elsőfokú ítélet helybenhagyását.

I.r. vádlott meghatalmazott *védője* perbeszédében - a fellebbezése írásbeli indoklásában foglaltak szerint - az elsőfokú ítélet megváltoztatását; enyhébb jogi minősítés megállapítását és jelentős enyhítést, továbbá az ügyészi fellebbezését elutasítását kérte.

Nem értett egyet azzal az ügyészi megállapítással, miszerint az elsőfokú bíróság maradéktalanul, logikai hibáktól mentesen mutatta be azt a gondolati folyamatot a bíróság. Szerinte az a fajta bírósági döntés született, ahol előbb volt meg a gondolati folyamat a végeredménye, és ahhoz illesztette a bíróság a gondolati folyamat elemzését. Ebben az ügyben voltak ugyanis „fantom” bizonyítékok, amik feltűntek a nyomozati iratban, majd indoklás nélkül kimaradtak az értékelésből, és fordítva; nem szerepeltek sehol, aztán egyszer csak előjöttek az ítéletben.

Az ügynek három kérdéskörben igényel alaposabb vizsgálatot. Az első, - ami miatt az I.r. vádlottnak nem lehet az előkészületet meghaladó bűnösségére következtetni -, hogy a 2. Klubbál valóban irányította-e telefonon a drog átadóját és II.r. vádlottat. A másik; I.rendű vádlott részére a birtokba adás, amiről nem lehet tudni, hogy megtörtént-e. A harmadik, hogy ki szerezte be valójában az árut; az I. vagy a II. r. vádlott? Mind a három csoportnál megvan a végkövetkeztetés, de nincs valós és kétséget kizáró bizonyíték. Mindhárom kérdés vonatkozásában tetten érhető, hogy a bíróság csak olyan bizonyítékokat vett figyelembe, amelyek az I.r. vádlott bűnösségét hivatottak alátámasztani. Kimaradtak a javára szóló vallomások pl. **E.E.** és **F.F.**, részéről, telefonszolgáltatói információk, sms-ek. Ezek a bizonyítékok a központi tényállási elemeket érintik, ezért hiányuk megalapozatlanná teszi tényállást és érdemben felülvizsgálhatatlanná az ítéletet. Kérte a védő, hogy a másodfokú bíróság ezeket a felvetéseket áttekintve hozza meg a döntését.

II.r. vádlott meghatalmazott *védője* a téves minősítés és enyhítés iránt bejelentett fellebbezését fenntartotta és kiterjesztette a hatályon kívül helyezés irányába is.

Védence terhére szóló egyetlen terhelő bizonyítéknak minősítve az első gyanúsítottai vallomása során előadottakat, ismételten hivatkozott a 8/2013. (III.1.) AB számú határozatban kifejtettekre, mert álláspontja szerint a védekezéshez való alapjog sérült a nyomozati eljárásban, amennyiben a védőt úgy értesítették az első kihallgatás időpontjáról, hogy nem volt esélye azon részt venni. Ez a terhelő nyilatkozat nem törvényesen beszerezett bizonyíték, így II.r. vádlott terhére nem értékelhető.

Kifejtette a védő, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megalapozatlanul jutott arra a következtetésre, miszerint a II.r. vádlott tudta; a két italos doboz, amit hozott D. településről az I.r. vádlott kérésére, kábítószerrel tartalmaz.

Egyetértett az I.r. védőjével, hogy az elsőfokú bíróság részrehajló volt a bizonyítékok értékelésénél és nem azonos szempontokat alkalmazott. II.r. vádlott vallomását csak akkor vette figyelembe, amikor az I.r. vádlottra nyilatkozott terhelően, ugyanakkor, amikor a saját védekezésével kapcsolatban adott elő valamit, abban a szavahihetetlennek minősítette.

Így járt el az elsőfokú bíróság a cellainformációk elemzésénél is. Ha az terhelő volt a vádlottakra nézve, akkor azt elfogadta bizonyítékként, ha viszont azt támasztotta volna alá, hogy a II.r. vádlott által elmondottak igazak, - vagyis a két italos doboz átvétele után nem azonnal ment vissza G.településre, hanem még órákig D.településen dolgozott, mert éppen felújított egy lakást - akkor szó sem esik a cellainformációk adatairól. Ez volt a helyzet **A.A.** tanú vallomásával kapcsolatban is, mert a bíróság elfogadta mindkét vádlottra nézve a terhelő nyilatkozatait, de a bizonytalankodását nem értékelte.

A helytelen bizonyíték értékeléséből következik, hogy iratellenes megállapításokat tett az elsőfokú bíróság. Azt állapította meg iratellenesen például, hogy II.r. vádlott a kábítószeres dobozok átvétele után azonnal hazajött G. településre. Az 5. oldalon található az a rész, ahol a törvényszék megállapította, miszerint a II.r. vádlott kocsijában lefoglalt kábítószer az I.r. vádlottól kapta. Erre

semmilyen okirat vagy tanúvallomás nincsen. Nyilatkozott ezzel kapcsolatban II.r. vádlott, hogy ezt D. településen vásárolta. Két rendőri jelentés készült az elfogásról. Az egyik az, ami az ő elfogásáról készült. Abban szó sincs arról a bizonyos mondatról, hogy tudta mi van a dobozokban. A másik rendőri jelentésben olyanok vannak leírva, amelyeket az elfogásról készült és megtekintett videofelvétel nem igazolt. Például nem nézett gyanúsán körbe I.rendű vádlott, nem várta a II.r. vádlottat. Az abban foglaltak ily módon nem értékelhetők.

A védő rámutatott, hogy azok a momentumok, amelyeket az elsőfokú bíróság figyelembe vett, minden kétséget kizáróan nem cáfolják a védenca védekezését, vagyis nem utalnak arra, miszerint neki tudnia kellett, hogy mi van azokban az italos dobozokban. A zárt dobozok súlya alapján nyugodtan hihette azt, hogy valóban ital van. Miután a másodfokú eljárásban bizonyítás felvétele nélkül a bizonyítékok átértékelésére nem kerülhet sor, a védő azt indítványozta elsődlegesen, hogy a másodfokú bíróság helyezze hatályon kívül az elsőfokú ítéletet és utasítsa az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására.

Arra az esetre, ha az ítéletábra nem ad helyt a hatályon kívül helyezési indítványnak, kitartott a védő azon érvelése mellett, miszerint nem lehet az II.r. vádlott terhére bizonyítani a kereskedelmi tevékenységet, kizárólag a birtoklást.

Másodlagos kérelme az volt, hogy az ítéletábra a II.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést mérsékelje. Az enyhítő körülmények között az elsőfokú bíróság csak az előzetes letartóztatás hosszabb idejét értékelte. További enyhítő szempont, hogy ténybeli beismerő vallomást tett, a letartóztatása előtt rendezett körülmények között élt, dolgozott, további időmúlás következett be, és ez alatt a BV. intézetben belül elvégezte ezt a kábítószer fogyasztásról leszoktató kezelést.

I.r. és II.r. vádlott *az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában* csatlakoztak védőik kérelméhez. Mindketten kifejezték megbánásukat és a szándékot arra nézve, hogy a jövőben jogkövető életmódot kívánnak folytatni. A II.r. vádlott csatolta a jegyzőkönyvhöz a kábítószer függőséget megelőző kezelésen történő részvétel okiratát.

A Győri Ítéletábra mint másodfokú bíróság a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján a törvényszék ítéletét az azt megelőző eljárással bírálta felül, és az ügyész súlyosítás iránti és a védelem enyhébb minősítés megállapítására, továbbá enyhítésre és hatályon kívül helyezésre irányuló fellebbezéseit nem találta alaposnak.

Megállapította, hogy a törvényszék a perrendi szabályokat megtartotta és nem vétett olyan relatív vagy abszolút hatályú eljárási hibát, mely az ítélet hatályon kívül helyezését eredményezné.

Az elsőfokú bíróság a 2017. július 17. napján érkezett vád alapján a tárgyalást 2017. október 10. napján megkezdte, amikor kihallgatta a vádlottakat. A 2017. december 12. napján folytatott tárgyaláson kihallgatta **A.A.**, **H.H.**, tanú 9, tanú 3, tanú 18, tanú 6, tanú 15, tanú 17, tanú 20 és tanú 12 tanúkat. A hivatásos bíró személyében történt tanácsváltást követően a törvényszék a Be. 287.§ (4) bekezdésében írt könnyítő rendelkezések alkalmazásával, a tárgyalás anyagának ismertetésével ismételte meg a bizonyítási eljárást, majd ismételten kihallgatta **H.H.** tanút, az ő kihallgatását foganatosító **I.I.** rendőrt és **F.F.**,t, az I.r. vádlott testvérét. Az elfogásról készített felvétel megtekintése és teljes körű iratismertetés után hozott ügydöntő határozatot.

Az elsőfokú bíróság II.r. vádlottnak a nyomozás során tett vallomásait is perrendszerűen, a Be. 296.§ (4) bekezdése és 297.§ (1) és (2) bekezdésében írtak szerint tette tárgyalás anyagává, így a bizonyíték felhasználása a tényállás megállapítása során törvényes volt. A II.r. vádlott első kihallgatására valóban 2016. július 22. napján éjjel 00 óra 34 perckor kerül sor. A védő nem volt jelen, akit a rendőrség egyébként az őrizetbe vételkor kirendelt és telefonon értesített az első kihallgatás időpontjáról (nyomozati irat 1213-1215. oldal). A védő tatabányai lakos lévén meg tudott volna jelenni a Tatabányai Rendőrkapitányságon ezen az eljárási cselekményen, de nem élt ezzel a lehetőséggel. A nyomozó hatóság II.r. terheltet erről tájékoztatta, majd szabályosan kioktatta a vallomás megtagadása és egyéb jogaira. II.r. vádlott vallomást tett, melyben azt nyilatkozta, hogy a

kocsijában lefoglalt drogokat D. településen saját fogyasztásra vásárolta, az italos dobozokról meg azt mondta, hogy a földön találta a ... Piac parkolójában. Azt gondolta, valóban márkás szeszes italt tartalmaznak (nyomozati irat 1311-1312. oldal). Ezt a vallomást a II.r. vádlott, a folytatólagos kihallgatása során, a meghatalmazott védője jelenlétében megváltoztatta és I.r. vádlott vonatkozásában azt nyilatkozta, hogy ő bízta meg a dobozok elhozatalával, illetve megnevezte azokat a személyeket, akik jártak hozzá rendszeresen a mosodába (nyomozati irat 1317-1327. oldal). Az elsőfokú bíróság a védő által kifogásolt első gyanúsítottai vallomást nem fogadta el, mivel azt cáfolták a II.r. vádlott későbbi előadásai, illetve más, objektív bizonyítékok. Ilyen módon eljárási hiba nem történt.

A Tatabányai Törvényszék a bizonyítási eljárást teljes körben és szabályosan folytatta le. A terheltek vallomásait, illetőleg a szembesítéseik során tett nyilatkozatokat, a tanúvallomásokat, szakértői véleményeket részletesen elemezte, azokat egymással összevetette. Számba vette és értékelte a fontos okirati bizonyítékokat, úgymint a házkutatásokról szóló jegyzőkönyveket, rendőri jelentéseket, a híváslistákat, az sms-ben történt üzenetváltásokat, majd indokolási kötelezettségét teljesítve részletesen számot adott arról, hogy mely - túlnyomórészt nyomozati - vallomásokat miért fogadott el, más nyilatkozatokat miért vetett el.

I.r. és II.r. vádlott a kábítószer fogyasztását soha nem vitatták, elszámoltatásuk alkalmával történt vizeletvizsgálatuk eredménye a toxikológiai szakértői vélemények szerint pozitív volt.

I.r. vádlott a kereskedést tagadta. Ezt a törvényszék logikai hiba nélkül cáfolta, az egyéb bizonyítékok mentén mutatva rá arra, hogy miért fogadta el e körben II.r. vádlott terhelő vallomásait. Megjegyzendő, hogy az I.r. vádlott által bevallottan tartott és a hűtőszekrényben lefoglalt amfetamin is mintegy 80,83 gramm tömegű volt, amely egy személy napi fogyasztását tekintve, ami hígítással kb. 1 gramm (5-10 szipantást számítva tanú 20 tanúvallomása szerint), legalább 81 napra lett volna elegendő. Ehhez rendelt még az I.r. vádlott - saját elmondása szerint - 50 grammot, amit II.r. vádlottnak kellett elhozni, mely újabb 50 napi adagot tesz ki. Ez túl nagy mennyiség ahhoz a vádlotti előadáshoz képest, hogy szeptemberig kívánt gondoskodni az elfogyasztandó készletről, amikor maga ment volna utánpótlásért D. településre (írásbeli vallomás).

Kétségtelen, hogy a II.r. vádlott is tagadta, miszerint ismerte volna a 2. Clubból elhozott italos dobozok valódi tartalmát. Ezt a védekezését a törvényszék meggyőzően cáfolta a birtokba vétel nem mindennapi körülményeire; az átadó személyére, az átadás helyszínére, valamint a nyugta és a zárjegy hiányára tekintettel.

A két vádlott közötti intenzív kapcsolatot - az italos dobozok átvételének időszakában - jól példázza a híváslista elemzés (nyomozati irat 779. oldal), mely szerint II.r. vádlott csak I.rendű vádlott-tal forgalmazott, aki viszont 64-szer hívott egy harmadik, idegen számot, illetve erről hívták őt 50 alkalommal. A két vádlott viszonyát részletesen feltáró A.A. tanú szavahihetőségét csak erősíti az a híváslista elemzésből megállapítható tény, miszerint ő maga mind I.r., mind II.r. vádlottal sokat beszélt telefonon a 2016. január 6. és július 13. között vizsgált időszakban (nyomozati irat 785. oldal).

A vádlottak kereskedői tevékenységére, a tudattartalmára, miszerint mindketten tisztában voltak a budapesti út céljával és a beszerzendő anyag mibenlétével, meg nem kérdőjelezhető bizonyíték az egymásnak, illetve más személyeknek küldött sms-ek szövege (nyomozati irat 1133-1338. oldal) is. II.r. vádlott forgalmazásában találhatók olyan üzenetek, amelyek ismeretlen személyek megrendeléseiként értelmezhetőek, mennyiség megjelölés mellett, vagy arra vonatkoznak, hogy pénzt kell küldeni, mert rendelkezésre áll a kívánt drogmennyiség a forrásnál. Olyan üzenet is található, amely pontos útbaigazítás a 2. Clubba. Ugyanilyen tartalmú üzeneteket váltottak a vádlottak egymással a 2016. március 3. és június 15. közötti időszakban.

Megállapítható volt az eljárás során is, hogy I.r. vádlottra nézve terhelő vallomást tevő tanú 20, H.H., illetve A.A. (a nyomozás során 2. és tanú 1k) a nyomozás során egyértelmű vallomást tettek az I.r. vádlott cselekvőségére, a droggal való kapcsolatára, a fogyasztás mellett a kereskedésre is,

majd ezt a bíróság előtt már igyekeztek finomítani. Utaltak azonban arra, hogy tartanak I.r. vádlott hírnevéből, az alvilággal való ismert kapcsolatából fakadó esetleges retorziótól. Ezt a körülményt a törvényszék maga is észlelte, és ezért helyezkedett arra az álláspontra, hogy ezen tanúk nyomozás során tett vallomását fogadja el. A tanúvallomások számos ponton megerősítették II.r. vádlottnak I.rendű vádlott-at érintő vallomását (pl. a 2. Clubban látott férfiről ugyanolyan személyleírást adott, mint A.A., aki szintén volt I.rendű vádlott nevetel itt), ugyanakkor a II.r. vádlott szerepét is megvilágították, akit I.rendű vádlott neve I.r. vádlott „lebonyolító” emberként használt a drog rendszeres beszerzése során. A szállítmányok megrendelését, átvételét megszervezte telefonon, de nem ő ment el érte és hozta G. településre a gépjárművében - a lebukás veszélyét elkerülendő -, hanem erre II.r. vádlottat vette igénybe. A II.r. vádlott a kockázatvállalásért legalább a saját fogyasztásához szükséges drogmennyiséget megkapta az I.r. vádlottól.

Valamennyi mosodába - nyitás előtt és zárás után - járó tanú esetében felmerült az I.r. vádlottól való drogvásárlás, mint ok, azonban tanú 20 volt az egyetlen, aki szabályos kioktatás után is úgy vallott a nyomozás alkalmával, hogy több alkalommal ingyen, de legalább 3 esetben pénzért, mintegy 10 ezer forint nagyságrendben kapott speed-et I.rendű vádlott neve I.r. vádlottól (nyomozati irat 483. oldal). Az elfogás napján, Környén lebonyolított találkozájuknak is ez volt a célja. A tanú elmondását, miszerint az I.r. vádlott egy szemüvegtokból vette ki a számára hozott kábítószer, és abba tette be annak ellenértékét, megerősítette a lefoglalás, amikor az I.r. vádlott irodájában, ebben a szemüvegtokban nagyobb összegű készpénz lett feltalálva.

A védelem által hiányolt tanúvallomások értékelése valóban nem volt részletes, azonban megállapítható, hogy sem tanú 18, sem az I.r. vádlott testvére F.F., nem rendelkeztek érdemi információval a két terhelt drogbeszerzési ügyleteiről. tanú 18 ténylegesen a mosodában tartózkodott az elfogás időpontjában, illetve azt megelőzően, amikor II.r. vádlott megérkezett és letette az italos dobozokat a hűtő tetejére, majd kivitte a szerszámain. Elmondása szerint a II.r. vádlott nem mondott semmit a társának, ami nem is meglepő, hiszen érkezésekor egy idegen hölgyet talált I.rendű vádlott neve társaságában, akit nyilván nem akart beavatni (24. jegyzőkönyv 10-20. oldal). F.F., tanú csupán arról tudott számot adni, hogy testvére dolgozott az ő cége részére, illetve vásárolt neki és más családtagoknak SIM kártyákat. Az így kapott kártyához tartozó 30-as telefonszámot azonban nem tudta megmondani (29. jegyzőkönyv 14-15. oldal). E tanúvallomások értékelésének elmaradása tehát nem tette megalapozatlanná a tényállást, a további bizonyítékok elemzése azonban megtörtént, a védelem állításával szemben nagyon részletesen és alaposan.

A terhelteknél lefoglalt kábítószer minőségére, mennyiségére és hatóanyag tartalmára vonatkozóan a vegyész-szakértői vélemények tartalmaztak adatokat, amelyekből egyértelmű volt, hogy két italos dobozban a jelentős mennyiség alsó határának tizenhatszerezését meghaladó mértékű kábítószer hatóanyag tartalom volt.

Az elsőfokú bíróság tehát mérlegeléssel megalapozott tényállást állapított meg, mely azonos bizonyítási anyag mellett a másodfokú eljárásban nem támadható, ezért a védelem hatályon kívül helyezésre, továbbá minősítés változtatásra irányuló fellebbezése nem foghatott helyt.

A tényállás azonban kissé pontatlan, ezért az iratok tartalma alapján - a Be. 352.§ (1) bekezdés a/ pontjára figyelemmel - a másodfokú bíróság kiegészítette, helyesbítette.

A személyi részben kell rögzíteni, hogy I.r. vádlott részt vett elterelésen a kábítószer-függőség megelőzése érdekében.

Az előéleti adatokhoz tartozik, (2. oldal II/2. pont), hogy I.r. vádlottal szemben a Fejér Megyei Bíróság elrendelte a 2./ szám alatti ítélete a Fővárosi Ítéltábla határozata folytán emelkedett jogerőre (Bf.III.33/2018/6. szám alatti priusz).

A 3. oldal 2. bekezdése kiegészítendő azzal, hogy II.r. vádlott 2018. január 23. és május 22. napja között 10 alkalommal vett részt kábítószer prevenciós kezelésen, mely folytatódik (Bf.III.33/2018/7/Vá/1. számú utóirat).

II.r. vádlottat a 2./ szám alatt írt ügyben a Tatabányai Városi Bíróság a 2011. május 17. napján kihirdetett ítéletével marasztalta, mely a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 1.Bf.253/2011/5. számú ítéletével emelkedett jogerőre. A cselekmény elkövetési ideje 2010. május 3. napja volt.

A 3./ szám alatt írt ügyben a Tatabányai Járásbíróság a 3.B.669/2016/6. számú ítéletével marasztalta a terheltet közvetett tettesként megvalósított közokirat-hamisítás büntetésében, melynek elkövetési ideje 2016. június 30. napja volt (Bf.III.33/2018/6/1. szám alatti priusz).

A tényállás (3. oldal 9. bekezdés) azzal egészítendő ki, hogy I.r. vádlott 2016. július 21. napját megelőzően tanú 20 részére legalább 3 alkalommal adott el speed-et, összesen 10.000 forint értékben és legalább 5 esetben kapott drogot ellenérték nélkül (nyomozati irat 482. oldal és 483. oldal 11. bekezdés).

Az ítélet 4. oldal 5. bekezdésében, az italos dobozokban fellelt kábítószer tiszta hatóanyag-tartalma 174,9 gramm mért mennyiségű amfetaminbázis volt, az irodában, a tükrön, a hűtő másik fiókjában megtalált drogok tiszta hatóanyag-tartalmával együtt (nyomozati irat 749-755. oldal)..

Az 5. oldal 3. bekezdés úgy pontos, hogy a II.r. vádlott kocsijából lefoglalt, és saját fogyasztásra tartott kábítószeresek összes mennyisége nem haladta meg a csekély mennyiség felső határát, annak legkevesebb 91%-a. A gépjármű könyöklőjéből előkerült 3,46 gramm tömegű fehér por $0,49 \pm 0,04$ gramm amfetamint tartalmaz, ami a csekély mennyiség felső határának $98,0 \pm 8,00$ %-a, azaz 90 %-a. Ehhez hozzá kell adni a többi, igen kis mennyiségben tárolt kábítószer tiszta hatóanyag-tartalmát, mely a csekély mennyiség felső határának 1,1 %-a, így a két érték összeadásából adódik az írt 91,1 %.

A tényállásból (3. oldal 7. bekezdés és 4. oldal 5. bekezdés) mellőzendő a különösen jelentős mennyiség alsó határára való utalás, tekintettel arra, hogy a bíróság az I-II.r. vádlottat kábítószer-kereskedelem miatt marasztalta és ilyen minősítő körülményt a Btk. 176-177.§-ai nem szabályoznak.

A fentiek szerint kiegészített tényállás megalapozott és a Be. 351.§ (2) bekezdés alapján a másodfokú ítélet alapjául is szolgált.

Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból okszerű következtetést vont le a vádlottak bűnösségére és törvényes a cselekményük minősítése, miszerint az a Btk. 176.§ (1) bekezdés IV. fordulata és a (3) bekezdés szerinti kábítószer-kereskedelem büntette törvényi tényállásába illeszkedik.

Megjegyzi a táblabíróság, hogy a 61. számú - a bűncselekmény bírósági határozatban történő megnevezéséről szóló - BKv 3/a. pontjában írtak alapján, az általános részi minősítő körülményt; az elkövetői alakzatot csak szövegesen kell megjelölni a rendelkező részben.

A törvényszék helyesen ismerte fel, hogy a kábítószer pusztá megszerzéséhez és tartásához képest többletmagatartás és tudattartalom állapítható meg. Mindkét vádlott esetében helytálló az a meghatározás, miszerint a magatartásuk a kereskedelem körében értékelendő.

Tévedett azonban a cselekmény stádiumának meghatározásában, amikor a vádlottak cselekvőségét kísérletnek minősítette.

A törvényszék által is idézett 1/2007. Büntető Jogegységi határozat irányadó magyarázata alapján a kereskedelemmel elkövetett kábítószerrel visszaélés a forgalomba hozatalnál tágabb elkövetési magatartásokat foglal magába. E rész-cselekmények; pl. a kábítószer beszerzése, szállítása, kimérése és csomagolása, ehhez szükséges eszközök tartása, vevők felkutatása stb., továbbá adásvétel útján

valósulnak meg, és haszonszerzésre irányulnak. Bármely részcselekmény önmagában is befejezetté teszi a bűncselekményt.

Az ítéleti tényállás szerint I.rendű vádlott neve I.r. vádlott legalább egy konkrét személy részére értékesített kábítószer, továbbá jelentős mennyiségű drogot konspiratív módon - a II.r. vádlottat futárként használva, telefonon irányítva őt és a beszerzési forrást is, az anyagot italos dobozokba csomagoltatva - D. településről beszerzett. Nyilvánvalóan nemcsak fogyasztásra, hanem készletezésre is szolgált a jelentős mennyiségű kábítószer, mivel az I.r. vádlott látogatói társaságában is használt kábítószer, őket ezzel megkínálta (pl. A.A-t), illetve ismeretlen személyeknek értékesített.

A lefoglalás adatai szerint a lakásban üres tasakok, anyag maradvánnyal szennyezett digitális mérleg, és tükör álltak rendelkezésre, amik jellemzően a kábítószer kiporciózásához valók. A kábítószer-kereskedelemhez használatos egyéb „felszerelések” tehát ott voltak az I.r. vádlott által használt lakrészben.

II.r. vádlott maga is fogyasztó volt, a kocsijában tartott kisebb adag, saját használatra szánt, többféle drogot és digitális mérleget. Nem az első eset volt, amikor felment D. településre I.rendű vádlott megbízásából, hogy nagyobb mennyiségű kábítószer hozzon G. településre, hanem ez rendszeresen előfordult. Ő volt tehát, aki személyesen gondoskodott a drog szállításáról, majd abból részesedést kapott.

Így alappal vonható le az a következtetés, hogy a vádlottak részcselekményeivel; kinek az után pótlás megszervezésével és finanszírozásával, a vevő körrel való kapcsolattartással, kinek a konkrét beszerzési - szállítási tranzakció lebonyolításával a kábítószer-kereskedelem bűncselekménye befejezett.

A részben megváltozott minősítésre tekintettel az ítéletábrának meg kellett vizsgálnia, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés tartama megfelel-e a Btk. 79.§-ában rögzített büntetési céloknak, vagy új büntetést kell kiszabni az I-II.r. terheltekkel szemben.

Az elsőfokú bíróság helyesen sorolta fel a vádlottak javára és terhére szolgáló bűnösségi körülményeket, melyek azonban kiegészítendők. Nem enyhít a kísérlet az előbb írtak okán, de az igen, hogy a vádlottak mindketten részt vettek a drogfüggőséget megelőző 6 hónapos kezelésen. A fogyasztás ténye miatt nem büntethetők külön a kereskedés megállapítása mellett, ebből az is következik, hogy ez súlyosító körülmény sem lehet. A kábítószerrel összefüggő bűncselekmények adott országrészben előforduló gyakorisága nem lehet súlyosító körülmény, mivel nem áll rendelkezésre összehasonlítható adat más területek ez irányú kriminális fertőzöttségére vonatkozóan.

Az így feltárt bűnösségi körülmények alapján nem osztotta az ítéletábra azt az ügyési álláspontot, miszerint a büntetési tétel igen magas volta; 5 évtől 20 évig, illetőleg életfogytig terjedő szabadságvesztés miatt - melynek 12 év 6 hónap a középértéke - a bűncselekmény kiemelkedő tárgyi súlya nem áll arányban az elsőfokú bíróság által meghatározott joghátránnyal.

A cselekmény befejezettsége nem indokolja a jelentős emelést, a droghasználatról való elterelésen való részvétel meg önmagában kevés indok a számottevő enyhítéshez. A két terhelt cselekvősége mértékének különbségéhez jó aránylanak a kiszabott tartamok.

E körben a táblabíróság tehát arra a következtetésre jutott, hogy az elsőfokú bíróság által a büntetési tételkeret középértékét el nem érő, valamint a törvényi minimumát alig meghaladó szabadságvesztés büntetés I-II.r. vádlottak vonatkozásában elegendő, ugyanakkor szükséges is, ezért annak sem jelentős enyhítésére, sem súlyosítására törvényes ok nincsen, kismértékű változtatásnak pedig nincsen helye (16/2007. BK vélemény 2. pont).

Az I-II.r. vádlottak közös cselekménye, annak közegészséget károsító jellege folytán kiemelkedően veszélyes a társadalomra, ezért a terheltek méltatlanná váltak a közügyekben való részvételre. Ily módon a szabadságvesztés büntetésekhez igazodó tartamú közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazása szükséges és indokolt velük szemben a Btk. 61.§ (1) bekezdés és a 62.§ (1) bekezdés alapján.

A vonatkozó 1/2008 BJE szabályaira figyelemmel a kábítószer-kereskedelem bűncselekményének elkövetőjével szemben a kábítószer értékesítésével összefüggő vagyona vagyonekobjaszt kell elrendelni. A vagyonekobjaszt nem korlátozható az értékesítéssel elért nyereségre. Azt a bűncselekménnyel összefüggő teljes vagyona el kell rendelni, függetlenül a kábítószer megszerzésére fordított vagyona mértékétől (tekintve, hogy a kábítószer megszerzése is büntetendő), illetve attól, hogy a kábítószer értékesítése az elkövető számára nyereséges vagy veszteséges volt-e; a vagyonekobjaszt mértéke nem csökkenthető a kábítószer megszerzésével (előállításával) összefüggő kiadásokkal.

A lefoglalt kábítószernek értéke viszont nem lehet a vagyonekobjaszt tárgya, mivel az forgalomba nem került és a feketepiacon történt beszerzési árának elvonása kétszeres értékelés lenne. Ezen elvek mentén - egyetértve az ügyész álláspontjával - a másodfokú bíróság a tanú 20nak eladott kábítószer ellenértéke; 10.000 forint vonatkozásában a Btk. 74.§ (1) bekezdés a/ pontja alapján I.r. vádlottal szemben vagyonekobjaszt vezetett be.

A lefoglalt és a terheltnak kiadni rendelt letéti pénzösszeg tehát nem csak a bűnügyi költség, hanem a vagyonekobjaszt fedezetéül is szolgál a Be. 157.§ (1) bekezdés értelmében.

Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek, azokat a másodfokú felülbírálat nem érintette.

A fentiek szerint a Győri Ítéletábla a Tatabányai Törvényszék 2018. február 12. napján kihirdetett 3.B.248/2017/29. számú ítéletét a minősítés és a vagyonekobjaszt tekintetében a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben helybenhagyta a Be. 371.§ (1) bekezdése alkalmazásával.

Az elsőfokú ítélet kihirdetésétől eltelt, fogvatartásban töltött időt a másodfokú bíróság a vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztésbe beszámította a Btk. 92.§ (1) és (2) bekezdése szerint.

Győr, 2018. május 23.

. Vajda Edit sk. előadó bíró.
Péntek László sk. a tanács
elnöke

Szalai dr. Joánovits
Krisztina sk. bíró

A Tatabányai Törvényszék 3.B.248/2017/29. ítélete I.r. és II.r. vádlott vonatkozásában - a másodfokú határozatban írt változtatásokkal - 2018. május 23. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Dr. Péntek László sk.
a tanács elnöke